

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2019

Drodzy bracia i siostry z Diecezji Sztokholmskiej!

Nasza wiara w Chrystusa i Jego Kościół musi pozostać niezachwiana w obliczu nadużyć na niepełnoletnich, których dopuściły się osoby konsekrowane, a także wobec faktu ich zatajenia. „*Przeto, bracia moi najmilsi, bądźcie wytrwali i niezachwiani*”, pisze św. Paweł (1 Kor 15, 58). Teraz, bardziej niż kiedykolwiek musimy być wytrwali w naszej wierze, że Jezus pragnie oczyścić i uświęcić Swoj Kościół w tym czasie prób. Ojciec święty Franciszek wzywa wszystkich wierzących do modlitwy i zadośćuczynienia w tym trudnym okresie, dlatego też charakter zadośćuczynienia staje się bardzo wyraźny w tegorocznym czasie Wielkiego Postu. Cały Kościół musi przyoblec się w wór i popiół i podążyć drogą skruchy i pokuty. Prośmy Ducha Świętego o oczyszczający ogień, a także o Jego mądrość i radę, aby bardziej skutecznie można było zapobiegać nadużyciom i postawić winnych przed obliczem sprawiedliwości. Prośmy przede wszystkim, aby Duch Święty, swoim delikatnym podmuchem i czułością, uleczył rany, tych dotkniętych nadużyciami i zniewagą.

„*Piec wystawia na próbę naczynia garncarza*” czytamy w *Mądrości Syracha* (27, 5). Jako ochrzczeni, wszyscy jesteśmy powołani do życia w uświęceniu oraz do ciągłego oczyszczania z wszelkiego grzechu. Duch Święty pragnie natchnąć nas do coraz wierniejszego naśladowania Chrystusa. W życiu codziennym sprawdza się sedno naszej wiary. Swoim oczyszczającym ogniem, Duch Święty pragnie wyswobodzić nas z niewoli grzechu i uwolnić, byśmy mogli żyć według ewangelii. Pragnie uzdrowić nas ze ślepoty, która powoduje, że widzimy małą drzazgę w oku brata, a nie dostrzegamy belki w naszym własnym. „*Obłudniku*” mówi Jezus, „*wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka swego brata*” (Łk 6, 42). Przede wszystkim, my sami musimy się nawrócić i pokornie wyznać nasze grzechy i przewinienia. Okres Postu to złoty czas okazywania skruchy, okres kiedy poprzez szczerą spowiedź możemy zacząć od nowa i otrzymać przebaczenie za wszystkie przewinienia, bowiem Boże miłosierdzie i przebaczenie jest tym, czego nam najbardziej potrzeba. Gdy jeden członek mistycznego ciała Chrystusa, Kościoła Świętego, nawraca się do życia w świętości, ma to konsekwencje dla całej wspólnoty.

Kościół to święty lud pielgrzymujący poprzez dzieje historii oraz strefy geograficzne. Podąża On ku wiecznej chwale. W swej istocie jest On święty, a poprzez chrzest wszyscy otrzymaliśmy część tej świętości, małe ziarno, ziarno gorczycy, które ma wzrastać i przemieniać nasze wnętrza. Przyjęcie tej łaski jest

zarówno naszym obowiązkiem jak też przywilejem umożliwiającym nam przemianę. Dlatego też jest to tak tragiczne w swych skutkach, gdy zło i grzech przenikają do Kościoła. Gdy osoba konsekrowana dopuszcza się nadużyć względem niewinnego dziecka, jest to bluźnierstwem, rani serce Jezusa i bezczęści Kościół. Wielu ludzi jest też bardziej wstrząśniętych faktem, iż takiego czynu dopuszcza się ksiądz. Instynktownie rozumieją, że jest to o tyle gorsze, gdy sprawcą jest osoba wyświęcona. Dlatego prosimy Boga o miłosierdzie i o interwencję.

„Nie jest dobrym drzewem to, które wydaje zły owoc, ani złym drzewem to, które wydaje dobry owoc. Po owocu bowiem poznaje się każde drzewo” (Łk 6, 43-44). Każdy człowiek osądzony będzie według owocu, jaki przyniesie jego sposób życia. Poprzez Łaskę Bożą możemy wydać dobry owoc i w ten sposób przyczynić się do poprawy naszego otoczenia, do tego też jesteśmy powołani przez chrzest, by głosić dobro i prawdę wszystkim. Mamy dzielić się Bożą Miłością, wciąż na nas spływającą, naśladować Chrystusa, mamy żyć w sprawiedliwości i prawdzie, miłosierdziu i dobroci. Każdy człowiek ma prawo dostrzec Jezusa w naszym sposobie życia, działania oraz mówienia. *„Dobry człowiek z dobrego skarbcza swego serca wydobywa dobro” (Łk 6, 45).* Podczas świętego okresu Wielkiego Postu jesteśmy wezwani by bardziej intensywnie czynić dobro względem ubogich, cierpiących oraz tych, znajdujących się w trudnych sytuacjach. Poprzez tegoroczną zbiórkę wielkopostną będziemy wspomagać ludzi z jednego z najuboższych i najbardziej doświadczonych cierpieniem krajów, Sudan Południowy. Jeśli naprawdę wspomozemy ich szczerze i hojnie, pomozemy także sobie wyzwolić się od chciwości i egoizmu.

Post, pokuta i jałmużna są ściśle związane z okresem Wielkiego Postu. Szczególną radością napawa odkrycie kiedy nasze serca budzą się do życia wtedy, gdy udaje się nam wyrzec wygod i dobytku. Jest tak wiele możliwości, by uczynić okres postu nowym początkiem w naszym życiu, początkiem prawdziwej chęci podążania śladem Chrystusa, a także życia jako jego uczeń. Dotyczy to zarówno każdego z nas z osobna, jak i naszych parafii. Wszyscy musimy być bardziej otwarci na potrzebujących, samotnych, zapomnianych, bezdomnych, tych bez dokumentów prawnych, tak, jest tak wielu, którzy jedynie poprzez nas mogą doświadczyć miłości i troski Jezusa. *„Przeto, bracia moi najmilsi, bądźcie wytrwali i niezachwiani, zajęci zawsze ofiarnie dziełem Pańskim, pamiętajac, że trud wasz nie pozostaje daremny w Panu.” (1 Kor 15, 58).*

Pomimo, iż Kościół doświadcza obecnie trudnego czasu próby i oczyszczenia, musimy ufać w Bożą Łaskę, że stanie się On bardziej uświęcony i czysty. Patrząc wstecz na dzieje Kościoła często tak bywało. Gdy Kościołem targają wewnętrzne

lub zewnętrzne trudności, mogą one wzbudzać głęboką tęsknotę do życia w większym uświęceniu, bardziej dogłębnego naśladowania Chrystusa, większego otwarcia na Ducha Świętego i większego poświęcenia na rzecz ubogich. Nie traćmy zatem odwagi, przeciwnie, oddajmy się Bogu jeszcze bardziej i oddajmy Mu całe nasze życie do dyspozycji. Prośmy także Maryję o Jej opiekę. Niech Ona, Matka Kościoła, wspomaga nas wszystkich na drodze do nawrócenia i uświęcenia. Prośmy, by pomogła Kościołowi w oczyszczeniu i coraz większym uświęceniu.

Z modlitwą i błogosławieństwem

+ *Anders Arborelius ocd*

Sztokholm 22 lutego 2019 roku, Święto katedry św. Piotra Apostoła